

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 13C/100/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6913203853
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Koreňová
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2013:6913203853.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota sudkyňou JUDr. Martinou Koreňovou v právnej veci žalobcu :Home Credit Slovakia, a. s. so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO 36 234 176, zast. Advokátskou kanceláriou ERASMUS LEGAL, s. r. o. so sídlom Justičná 9, Bratislava, IČO 35 789 615 proti žalovanej: J. S., T.. XX.XX.XXXX, H. Ž. XXX/X, M. H. o zaplatenie 330,87 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 325,93 eur s úrokom z omeškania vo výške 0,024% denne zo sumy 287,34 eur od 20.07.2010 do zaplatenia, ako aj nahradiť 78,50 eur trov právneho zastúpenia a 19,50 eur iných trov do 3 dní po právoplatnosti tohto rozsudku, pričom trovy je povinná zaplatiť na účet alebo do rúk právneho zástupcu žalobcu.

V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietá.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na súd dňa 26.03.2013 domáhal na žalovanej zaplatenia sumy 330,87 eur s prísl. z titulu nesplatenia poskytnutého úveru na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.07. 2009. Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 485,30 eur na kúpu tovaru presne špecifikovaného v bode 41. úverovej zmluvy. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaná sa na základe predmetnej úverovej zmluvy zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v 12 -tich pravidelných mesačných splátkach. Výška mesačnej splátky bola dohodnutá vo výške 51,10 eur. Žalovaná sa dostala s úhradou svojho záväzku do omeškania. Listom zo dňa 28. 06. 2010 bola preto vyzvaná k splateniu celého zostatku úveru vo výške 330,87 eur do 15 dní od odoslania výzvy (súd k tomuto poznamenáva, že vo výzve sa neuvádza to, čo je uvedené v žalobe, pokiaľ ide o zaplatenie, ale že má zaplatiť v lehote 15 dní odo dňa spísania listu). Žiadal ju preto zaviazat' na zaplatenie istiny + zosplatennej istiny vo výške 287,34 eur, úrokov z istiny do času zosplatenia vo výške 38,59 eur, úroku zo zosplatennej istiny (tzv. ušlého úroku, ktorý

by mala uhradiť v prípade riadneho platenia úveru) vo výške 4,94 eur, spolu 330,87 eur a úrokov z omeškania od zosplatenia do dňa podania žaloby vo výške 77,66 eur.

Súd výzvou zo dňa 08.04.2013, č.k. 13C/100/2013-12 doručil žalovanej návrh spolu s prílohami na vyjadrenie. Žalovaná výzvu spolu s doručovaným návrhom a prílohami prevzala dňa 16.4.2013, k návrhu sa v určenej lehote 15 dní nevyjadrila.

Vo veci ide v zmysle ust. § 200ea ods. 1 O.s.p. o drobný spor, ktorý v zmysle ust. § 115a ods. 2 O.s.p. súd rozhodol bez nariadenia pojednávania.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so zmluvou o úvere č. 3907083610 zo dňa 27. 07. 2009 (ďalej ÚZ), oznámením zo dňa 28. 06. 2010 v ktorej žalobca zosplatnil žalovanú sumu, výpisom z poštovej knihy o odoslaní výzvy na poštovú prepravu, platobnou históriou, úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len ÚZP) a s ostatným obsahom spisu.

Podľa Hlavy 4 § 1 ÚZP úver je klientovi poskytnutý v okamihu poukázania predmetnej finančnej čiastky na účet predajcu podľa pokynu klienta, alebo dňom podpisu posledného z účastníkov ÚZ, ak ÚZ či tieto ÚP neustanovujú inak.

Podľa Hlavy 4 § 2 ÚZP Klient je povinný platiť úroky z poskytnutého úveru od doby, kedy spoločnosť poskytne klientovi úver, až do úplného vrátenia poskytnutého úveru s príslušenstvom.

Podľa Hlavy 5 § 1 ÚZP klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to v pravidelných mesačných splátkach , ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v ÚZ. V jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, úrok , poplatok za vedenie úverového účtu a príp. úhrada za poistenie.

Podľa Hlavy 7 § 6 ÚZP v prípade vzniku akejkoľvek zo skutočností uvedených pod písm. a.),b.),c.) §3 tejto Hlavy, ak jej dôsledkom vznik povinnosti klienta uhradiť spoločnosti celý poskytnutý úver, je klient povinný uhradiť spoločnosti súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku, čiže čiastku, na ktorú by spoločnosti vznikol z titulu úveru nárok, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach.

Na základe citovaných ustanovení a vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že žalobca so žalovanou uzavreli dňa 27. 07. 2009 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX. Na jej základe poskytol žalobca žalovanej úver vo výške 485,30 eur. Žalovaná sa zaviazala úver spolu s príslušenstvom splácať v 12-ich pravidelných mesačných splátkach vo výške 51,10 eur s tým, že prvá splátka je splatná 27.09.2009. Konečná výška úveru , teda suma ktorú mala žalovaná zaplatiť, bola vo výške 613,20 eur.

Podľa predloženého splátkového kalendára žalovaná si svoju povinnosť voči žalobcovi ako veriteľovi plnila tak, že celkovo z 12 splátok uhradila iba 5 splátok v plnej výške. Splátku č. 6 uhradila iba vo výške 26,83 eur. Tým, že žalovaná riadne svoj dlh nesplácala, dostala sa do omeškania. Oznámením zo dňa 28. 06. 2010 oznámil žalobca žalovanej, že dlžná suma nebola aj napriek niekoľkým výzvam uhradená, celá jeho pohľadávka vo výške 330,87 eur vrátane príslušenstva sa stala splatnou a vyzval ju na jej

zaplatenie v lehote do 15 dní odo dňa spísania tohto listu. Vzhľadom na to, že žalobca nepreukázal deň doručenia predmetného oznámenia, súd pri splatnosti celkovej sumy vychádzal z poštovej podacie hárku. Z tohto je zrejmé, že predmetná písomnosť bola žalovanej zasielaná ako doporučená zásielka 2. triedy dňa 30. 06. 2010. Keďže sa jednalo o vnútroštátnu prepravu doporučenej zásielky súd vychádzal z toho, že predmetná písomnosť bola žalovanej doručená v 3. deň od jej odoslania, t. j. 03. 07. 2010. Pri uvedenej fikcii doručenia vychádzal aj zo skutočnosti, že zo spisu nie je zrejmé, že adresát písomnosti by bol nezastihnutý, príp. nie je zrejímá iná prekážka, pre ktorú nebolo možné písomnosť adresátovi doručiť. Dňom doručenia 03. 07. 2010 začala preto žalovanej plynúť 15. dňová lehota na splnenie povinnosti. Posledný deň lehoty pripadol na nedeľu 18.07.2010, čím sa v zmysle ust. § 122 ods. 3 OZ posledný deň lehoty posunul na najbližší nasledujúci pracovný deň, t.j. 19.07.2010. Po prihladnutí na tieto skutočnosti súd ustálil ako prvý deň omeškania 20. júla 2010. Súd pre úplnosť konštatuje, že skutočnosť, od ktorej žalobca začal počítal plynutie 15-dňovej lehoty, t. j. odo dňa spísania listu, nemá oporu v platnom práve, nakoľko tento fakt otvára priestor na uplynutie lehoty bez toho, že by sa o nej mohla žalovaná dozvedieť, čím by sa podstatným spôsobom sťažilo jej postavenie (aj u ohľadom na vznik príslušných sankcií viazaných na toto porušenie) a tým aj zmaril účel výzvy, t. j. poskytnutie dodatočnej lehoty na už konkrétne vyčíslené plnenie.

Predtým ako súd poukáže na terminológiu konkrétnych článkov ÚZP, považuje za potrebné poukázať na niektoré časti zmluvy, od ktorých sa odvíja dlžná suma. Jedným zo základných termínov je výška úveru. Výškou úveru sa rozumie suma, ktorá bola fakticky - poukázaním predmetnej finančnej čiastky na účet predajcu podľa pokynu klienta, príp. podpisom zmluvy, odovzdaná v zmysle Hlavy 4 § 1 ÚZP. V danom prípade sa jednalo o sumu 485,30 eur. Ďalším podstatným pojmom je konečná výška úveru.

Tou je suma, ktorú mala žalovaná uhradiť v jednotlivých splátkach pri ich stanovenom počte. V danom prípade sa jedná o sumu 613,20 eur (12 x 51,10 eur). Posledným termínom je mesačná splátka, v ktorej je s odkazom na Hlavu 5 § 1 ÚZP zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, úrok, poplatok za vedenie úverového účtu a príp. úhrada za poistenie. Z uvedeného sa dá jednoznačne ustáliť, že istinou úveru bola v danom prípade suma 485,30 eur.

V kontexte vyššie uvedeného, súd poukazuje na ust. Hlavy 7 § 3 VOP, v ktorom sa klient zaviazal k povinnosti splatiť celý čerpaný úver na požiadanie spoločnosti a ust. Hlavy 7 §6 VOP, z ktorého vyplýva, že ak nastanú tam uvedené skutočnosti, klientovi vzniká povinnosť uhradiť celý poskytnutý úver. Je nespochybniteľné, že pod pojmom čerpanie si je možné predstaviť úkon na strane klienta - adresáta úveru, ktorý bezprostredne smeruje k reálnej dispozícii s uvoľnenými finančnými prostriedkami. Súd je toho názoru, že suma ktorá bola žalovanému poskytnutá (ktorú čerpal) je vo výške 485,30 eur a je presne špecifikovaná v bode 48. zmluvy, ako výška úveru, a nie suma 613,20 eur, ktorá v sebe zahŕňa aj úroky (príslušenstvo, ktoré obsahujú jednotlivé splátky). Toto znenie príslušných ustanovení jasne preukazuje vôľu zmluvných strán vrátiť (pri predčasnom zosplatnení) iba čerpaný úver a nie aj úroky z neho. Z tohto dôvodu, aj s odkazom na konkrétne ustanovenia, žalovaná bola povinná splatiť, v prípade porušenia povinnosti, iba istinu a nie aj úrok, ktorý mala splácať ešte len v ďalších mesačných splátkach.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd ustálil žalovanú sumu tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi istinu do zosplatnenia úveru vo výške 190,08 eur, úrok z dlžnej sumy do

zosplatnenia úveru vo výške 38,59 eur a zosplatnenú istinu vo výške 97,26 eur tak ako to žiadal žalobca. V ostatnej časti týkajúcej sa zmluvnej pokuty (ušlého úroku) súd považoval nárok žalobcu za neopodstatnený, v rozpore s vyššie cit. ustanoveniami ÚZP a z tohto dôvodu žalobu v tejto časti zamietol.

V danom prípade s odkazom na konkrétne ustanovenia VOP súd konštatuje, že zásadný význam má v danom prípade samotné zosplatnenie pohľadávky. Kým do času zosplatnenia bola žalovaná v zmysle Hlavy 5 § 1 VOP povinná riadne a včas splácať úver v jednotlivých dohodnutých splátkach (vrátane úroku), po zosplatnení sa tento úrok v zmysle Hlavy 7 § 6 VOP prekvalifikoval na zmluvnú pokutu. Uvedené však nič nemení na tom, že je dojednaná v rozpore s vôľou samotných účastníkov vrátiť iba čerpaný úver.

Čo sa týka úrokov z omeškania, súd ich priznal žalobcovi vo výške vyčíslenej v návrhu (0,024% denne) nakoľko ich výška je v súlade s § 517 ods. 2 OZ v spojení s §3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. z istiny a od splatnosti ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 3 O. s. p. Z uplatneného nároku 330,87 eur bolo žalobcovi rozhodnutím priznaných 325,93 eur. Úspech žalobcu predstavuje 98,50% a neúspech 1,50%, čistý úspech je vo výške 97% a z tohto dôvodu je nárok žalobcu na náhradu trov konania daný v plnej výške. Trovy konania žalobcu pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 19,50 eur a trov právneho zastúpenia, postupom podľa ust. § 142 ods.3 veta za bodkočiarkou O.s.p., vo výške 74,52 eur (2 úkony právnej pomoci - prevzatie a príprava, písomné podanie - žaloba po 23,24 eur +2x režijný paušál á 7,81 eur + 20% DPH).

Žalobca navrhol nahradiť trovy konania súvisiace s právnym zastupovaním, a to za dva úkony právnej pomoci, prevzatie a príprava zastúpenia a písomné podanie na súd, celkom vo výške 78,50 eur. Pri výpočte vychádzal z tarifnej hodnoty sporu do ktorej započítal aj príslušenstvo- riadny úrok, úrok z omeškania do začatia poskytovania právnych služieb.

Súd uplatnené úkony považuje za účelné v zmysle § 14 ods.1 písm. a/,b/ vyhl. 655/2004 Z.z., avšak má za to, že tarifná hodnota za zastupovanie v zmysle § 10 ods.1 vychádza z hodnoty sporu, ktorá je 287,34 eur, teda súd nevychádzal z hodnoty sporu vrátane príslušenstva vypočítaného žalobcom. Uvedené súd opiera o ustanovenie § 10 ods. 2 vyhlášky 655/204 Z.z., ktorý výslovne hovorí o hodnote pohľadávky, pričom príslušenstvo do tohto pojmu nezahŕňa. Vzhľadom na uvedené je výška odmeny za

jeden úkon právnej pomoci vo výške 23,24 eur a režijný paušál 7,81 eur, spolu sa jedná o sumu vo výške 62,10 eur + 12,42 eur DPH, čo spolu činí 74,52 eur.

Zaplatenie trov právnenému zástupcovi žalobcu je odôvodnené ustanovením § 149 ods. 1 O. s. p.

Napriek tomu, že uvedené nemá vplyv na rozhodnutie súdu o nepriznaní nároku v časti vyčíslenej zmluvnej pokuty (ušlého úroku), súd v reakcii na vyjadrenie žalobcu (v obdobných veciach) ohľadom správnosti (terminológie) chápania jeho nároku po zosplatnení

uvádza, že nie je podstatné to, či je výška odvodená od skutočného ušlého úroku, ktorý by žalobcovi patril. Uvedené nijako nemení samotný inštitút a priestor na jeho zmenu neposkytuje ani príslušné ustanovenie ÚZP, ktoré terminologicky a presne hovorí o zmluvnej pokute. Súd vzhľadom na uvedené nemôže súhlasiť s názorom žalobcu, že uvedený nárok je potrebné správne chápať ako "ušlý úrok" a nie zmluvnú pokutu. Právna veda je založená na presnej terminológii a inštitútoch ktorých zásady sú jasne dané. Z hľadiska právnej istoty nie je preto možné výkladovo jednoznačné pojmy zamieňať za iné a vnášať do nich prvky, ktoré nie sú pre ne typické. Obzvlášť je potrebné byť vo svojich nárokoch presný, ak sa jedná o aplikáciu úverových zmluvných podmienok, pri bežnom spotrebiteľovi.

Keďže sa v danej veci jedná o spotrebiteľský spor, ktorý sa vo veľkom počte vyskytuje v rozhodovacej činnosti senátu, na záver považuje súd za potrebné apelovať na žalobcu, aby v obdobných veciach pri uplatňovaní svojich nárokov prihliadal na platnú súdnu prax. Z tohto dôvodu si súd dovoľí citovať časť rozhodnutia Krajského súdu Banská Bystrica - 15Co/180/2012: "Písmo v úverovej zmluve, ako aj úverové zmluvné podmienky sú tlačené minimálnou veľkosťou písma, zle čitateľné, pričom obsahujú veľké neprehľadné množstvo práv a povinností, ktoré už vo svojej podstate znevýhodňujú klienta, pretože existuje reálne možnosť a pochybnosť o tom, či vôbec sa klientka s danou zmluvou oboznámila a bola schopná ju pochopiť. Treba povedať, že takáto zmluva predstavuje nekalú prax, ktorá podľa Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 ako aj ust. §52 a nasl. Občianskeho zákonníka nemôže požívať právnu ochranu. Navyiac treba uviesť, že aj keď v úverovej zmluve je uvedené, že neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy sú úverové podmienky tieto sa nachádzajú až za podpisom klientky, čo spochybňuje skutočnosť, či bola s takýmito podmienkami oboznámená a či boli individuálne s ňou vyjednané. Všeobecný odkaz na to, že úverové podmienky sú súčasťou zmluvy, nie je akceptovateľný, nepostačuje ani text, ktorý drobným písmom odkazuje na to, že klient potvrdzuje, že bol oboznámený s úverovými podmienkami spoločnosti, pretože vzhľadom na písmo, obsah, právna zložitosť, ktorá robí zmluvu vo všeobecnosti chaotickou a neprehľadnou, sa nemožno reálne domnievať, že by klient takúto zmluvu bol schopný bez problémov prečítať a porozumieť jej. Z hľadiska judikačnej praxe a poznatkov súdov z rozhodovania v daných spotrebiteľských veciach je zrejmé, že v prevažnej miere spotrebiteľ ani nie je schopný pochopiť obsah zložitej právnej terminológie, navyiac nečitateľný."

Vzhľadom na vyššie uvedené súd ustálil žalovanú sumu tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi istinu do zosplatnenia úveru vo výške 190,08 eur, úrok z dlžnej sumy do

zosplatnenia úveru vo výške 38,59 eur a zosplatnenú istinu vo výške 97,26 eur tak ako to žiadal žalobca. V ostatnej časti týkajúcej sa zmluvnej pokuty (ušlého úroku) súd považoval nárok žalobcu za neopodstatnený, v rozpore s vyššie cit. ustanoveniami ÚZP a z tohto dôvodu žalobu v tejto časti zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní je potrebné popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§

205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak žalovaná nesplní v stanovenej lehote uložení jej povinnosť, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa Exekučného poriadku.